

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۳ اکتوبر ۲۰۱۱

دهقان عرق می ریزد،

اما مزد واقعی خود را به دست نمی آورد

دهقان به طبقه زحمتکشی گفته می شود که با استفاده از بیل، کلنگ، پل کش، چغل، چپر و غیره ابزار و وسایل زراعی روی تکه زمین خود یا روی زمین های ملاک و فیودال از صبح تا ناوقت های شب کار می کند. دهقان با آن که بیشترین کار را روی زمین های ملاک یا فیودال انجام می دهد، اما از حاصل به دست آمده به مشکل چهارم یا پنجم حصه را نصیب می شود.

طبقه دهقان به علت ظلم و ستم طبقه فیودال، همیشه از لحاظ روحی و جسمی ناآرام و مریض است. دهقان در کشور ما برای بقای زندگی خود همیشه در فکر باران است تا بلکه بتواند در وقت و زمان معین به کشت و زراعت پرداخته، زندگی خود و فامیل خود را از نابودی نجات بدهد. دهقان چون بیشترین انرژی خود را صرف کارهای زراعتی می کند، به همین خاطر عمرش کوتاه (حد اوسط عمر دهقان در کشور ما ۴۵ سال است) و با ضعیف ترین میکروب ها به سخت ترین مریضی ها مبتلا می شود.

زن و فرزند دهقان قادر نیستند که لباس مناسب بپوشند، یا غذای خوب بخورند و زندگی انسانی داشته باشند. غذای صبح فامیل دهقان نان خشک با چای بی بوره است، غذای چاشت آنان پیافیه یا نان و پیاز است و اکثر شب ها با شکم گرسنه به خواب می روند.

طبقه دهقان به سه قشر تقسیم می گردد (مرفه، میانه حال و تهیدست). دهقان مرفه بالای زمین خود کار می کند و می تواند حداقل یک یا دو دهقان دیگر را نیز به کار گرفته و آنان را استثمار نماید. دهقان میانه حال روی تکه زمین خود کار کرده و به مشکل می تواند حداقل امکانات زندگی را برای خود و فامیل خود فراهم نماید. اما دهقان تهیدست که نزدیک به ۸۰ درصد طبقه دهقان را می سازد، خود زمین نداشته و بالای زمین ملاک یا فیودال عرق می ریزد. این قشر با زحمات زیاد فقط می توانند از مرگ حتمی، خود و فامیل خود را نجات بدهند.

دهقانان که بیشترین نفوس کشور ما را می سازد، فقیرترین طبقه است. اطفال اکثریت آنان از مکتب و تحصیل به دور مانده و یکجا با پدران شان روی زمین به کار های کوچک مثل خوشه چینی و جمع آوری هیزم، و یا به کار های بزرگ مثل درو کردن، بیل زدن و غیره مصروف اند. طبقه دهقان تا زمانی که به آگاهی نرسد و از حق و حقوق خود با خبر نشود، نمی تواند زنجیر های ظلم، ستم، تعدی، فقر، بدبختی، بیچارگی و بی خانمانی را از دست و پای شان به دور بیندازد. اتحاد و همبستگی دهقانان می توانند زندگی دوزخ آسای فعلی آنان را نسبتاً بهبود بخشد.

پیرمرد دهقان که به قشر میانه حال تعلق دارد، برای زنده ماندن باید تا آخرین رمق حیات سنگین ترین کار ها را خود انجام دهد.